

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/88/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715202091
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5715202091.2

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu C. W., P. B.. B. B. M. A., B. X. X, IČO: 35 717 769 právne zastúpeného JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom v Bratislave, Na Vfšku 12, IČO: 31 819 702 proti žalovanej V. W., N.. XX. XX. XXXX, C. A. R. XX, B. W., P. N. F. W. K. XX/XX, V. v konaní o zaplatenie 825,00 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaná je žalobcovi povinná zaplatiť 597 € spolu s 5,50 % úrokom z omeškania ročne za obdobie od 05. 06. 2014 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieta.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 23. 02. 2015 sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 825,- eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 825 € od 12. 10. 2013 do zaplatenia a zmluvnej pokuty spolu vo výške 79,20 € (mesačne vo výške 19,80 € za 4 mesiace) za obdobie omeškania žalovanej od októbra 2013 do januára 2014 a náhrady trov konania.

Žalobu žalobca odôvodnil tou skutočnosťou, že dňa 30. 05. 2013 uzavrel so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovanej poskytol úver vo výške 600 € za odplatu vo výške 228 €. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť celkovú sumu 828 € v 13 mesačných splátkach a to v prvých troch mesačných splátkach vo výške 3 € a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 81,90 €. Prvá splátka bola splatná 10-ty deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30-ty deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi. Žalovaná na úhradu dlhu celkovo ku dňu spísania žaloby zaplatila len 3 € a to 30. 05. 2013. Keďže žalovaná si neplnila povinnosť splácať úver riadne a včas, žalobca ju v predžalobnej upomienke dňa 20. 05. 2014 upozornil na možnosť uplatnenia práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 13. 06. 2014 žalobca oznámil žalovanej, že celý dlh zahrňujúci nesplatenú časť úveru a odplaty sa stal splatným k 11. 10. 2013. Po zosplatnení záväzku zo zmluvy o úvere žalobca už potom neevidoval ďalšiu úhradu žalovanej. Zmluvnú pokutu žalobca uplatňoval na základe bodu 3 obchodných podmienok úverovej zmluvy, ktoré boli jej neoddeliteľnou súčasťou, podľa ktorých sa žalovaná zaviazala uhradiť, v prípade porušenia podmienok zmluvy zmluvnú pokutu vo výške 3,3 % istiny úveru, a to za každý i začatý kalendárny mesiac omeškania, až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta bola splatná v okamihu, keď sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Istina úveru bola vo výške 600 € a tak dohodnutá mesačná pokuta

predstavoval sumu 19,80 €. Žalobca uplatňoval nárok na zmluvnú pokutu za 4 mesiace od októbra 2013 do januára 2014.

V priebehu konania žalobca na žalobe zotrval.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila hoci jej žaloba bola riadne doručená do vlastných rúk.

Vzhľadom na skutočnosť, že pre výšku pohľadávky uplatňovanej žalobou šlo medzi účastníkmi konania o tzv. drobný spor v zmysle ust. § 200ea O. s. p. súd dňa 16. 07. 2015 vyhlásil v neprítomnosti účastníkov bez nariadenia pojednávania verejne rozsudok, ktorý je uvedený vo výrokovej časti písomne vypracovaného rozsudku. Súd takto postupoval v zmysle ust. § 115a ods. 2 a § 156 ods. 3 O. s. p..

Pri svojom rozhodovaní súd vychádzal z listinných dôkazov, ktoré žalobca pripojil do súdneho spisu a takto zistil tento skutkový stav veci:

Je pravdou, že účastníci konania dňa 30. 05. 2013 uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere čísla uvedeného v žalobe, ktorou žalobca žalovanej poskytol bezhotovostný spotrebiteľský úver vo výške 600 € za celkový úrok vo výške 20 % z istiny a za odmenu vo výške 18 % z istiny, RPMN predmetného úveru predstavovala 67,70 % ročne. Žalovaná prevzatie istiny v hotovosti pri podpise zmluvy potvrdila svojim podpisom na zmluve. Celková suma, ktorú mala žalovaná žalobcovi zaplatiť predstavovala 828 €. Tento dlh sa žalovaná zaviazala zaplatiť žalobcovi v 13 mesačných splátkach a to v 3 mesačných splátkach vo výške 3 € a v ďalších 10 mesačných splátkach vo výške 81,90 €, pričom prvá splátka bola splatná v 10-ty deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30-ty deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. doporučený termín úhrady bol uvedený ako 14-ty deň v mesiaci, priemerná RPMN uvádzaná podľa § 9 ods. 2 písm. y/ zák. 129/2010 Z. z. ku dňu podpisu zmluvy predstavovala 48,52 %. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj obchodné podmienky žalobcu.

V článku 3 týchto obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ žalovaná nesplní svoj záväzok podľa článku 2 zmluvy o úvere, teda zaplatiť celý úver dohodnutými podmienkami bol veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka, teda žalovanej zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny a to za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej sumy.

Upomienkou zo dňa 20. 05. 2014 vyzval žalobca žalovanú, že ku dňu spísania listu dlžná suma predstavuje 825 €. Žiadal žalovanú, aby tento záväzok uhradila do 5 dní od obdržania výzvy na účet tam uvedený a upozornil žalovanú, že ak nevykoná bezodkladnú úhradu žalobca si uplatní svoje právo a po uplynutí 15 dňovej lehoty podľa § 53 ods. 8 Obč. zák. bude žiadať zaplatenie celej pohľadávky.

Listom zo dňa 13. 06. 2014 potom žalobca žalovanej oznámil, že k 11. 10. 2013 zosplatnil celý zvyšok úveru z dôvodu omeškania žalovanej s jeho splácaním. Konštatoval, že celý dlh sa stal splatný vo výške 825 € aj spolu so zmluvnou pokutou v celkovej výške 178 € a žiada žalovanú, aby dlh zaplatila bezodkladne spôsobom uvedeným vo výzve.

Je pravdou, že v konaní nebol produkovaný dôkaz preukazujúci, že by bola žalovaná na úhradu úveru žalobcovi zaplatila viac než sumu 3 €, ktorú konštatoval žalobca v žalobe.

Majúc preukázané tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobcu je dôvodná len čiastočne.

V čase uzavretia úverovej zmluvy bol už účinný zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a o pôžičkách, ktorý v ust. § 9 upravoval náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musela

obsahovať v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ aj dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona musela obsah aj výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k nesplateným poplatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a náležitosti podľa § 10 ods. 1 citovaného zákona.

Pri právnom posúdení nároku žalobcu súd vychádzal zo skutočností, že uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala platnú dohodu o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a ani zrozumiteľným a teda platným spôsobom nevymedzovala termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov a to z týchto dôvodov: konečná splatnosť úveru totiž nebola vymedzená termínom, teda časovým údajom s prihliadnutím na pravidelné splácanie úveru. K zisteniu, kedy by mal byť úver splatený bolo možné dospieť len zložitým napočítavaním dní s prihliadnutím na deň uzavretia úverovej zmluvy, splatnosť prvej splátky, pripočítanie 30 dní s prihliadnutím na pohyblivý počet dní v tom, ktorom kalendárnom mesiaci, čím dochádzalo k tomu, že termín splatnosti jednotlivých splátok sa pohyboval a pripadal na rôzne dni v kalendárnom mesiaci, čo pre bežného spotrebiteľa nebolo zrozumiteľným a nespochybniteľným spôsobom vymedzené, a bežného spotrebiteľa navyše aj miatol doporučený termín úhrady ku 14 dňu v mesiaci. Termín konečnej splatnosti úveru mal byť vymedzený v článku 2 obchodných podmienok úverovej zmluvy, v zmysle ktorého konečnou splatnosťou úveru sa v zmluve o úvere rozumie uhradenie poslednej splátky veriteľom, pričom doba trvania úveru je od uzavretia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru. Opäť tu podľa presvedčenia súdu absentuje presný termín, teda časový údaj s uvedením dňa, mesiaca a roku, ku ktorému by mal byť úver.

Súd sa podľa ustanovení zmluvy pokúsil napočítať termíny splatnosti jednotlivých splátok podľa zásad vyjadrených veriteľom v zmluve, pričom podľa výpočtov súdu prvá splátka bola zročná k 09. 06. 2013, čo bol 10-ty deň po podpise zmluvy a posledná ku dňu 04. 06. 2014. Zročnosť jednotlivých splátok sa potom pohybovala v rozpätí medzi štvrtým až deviatym dňom toho, ktorého kalendárneho mesiaca. Takéto vymedzenie termínu splatnosti jednotlivých splátok ale aj termínu konečnej splatnosti úveru je podľa presvedčenia súdu nezrozumiteľné a táto nezrozumiteľnosť podľa názoru súdu spôsobuje neplatnosť tohto dojednania v zmysle § 37 ods. 1 Obč. zák..

Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák. totiž právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne inak je neplatný.

Neplatnosť dojednania týchto náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorými sú termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a termín splátok istiny, potom podľa presvedčenia súdu spôsobuje, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Za takýchto okolností potom žalovaná nemá inú povinnosť než vrátiť žalobcovi sumu, ktorá sa rovná rozdielu medzi istinou poskytnutého úveru vo výške 600 € a sumou, ktorú mu doposiaľ zaplatila, teda sumou 3 €, čo je potom suma 597 €. Podľa presvedčenia súdu, ak žalobca zosplatňoval úver listom zo dňa 13. 06. 2014 ku dňu 11. 10. 2013, neurobil tak platne, nakoľko podľa presvedčenia súdu uplatnenie práva podľa § 565 Obč. zák. logicky predpokladá právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky, teda ešte aj tej jej časti, ktorá sa nestala zročnou pre nesplnenie niektorej splátky za podmienok uvedených v § 565 Obč. zák. do budúcnosti a nie spätne, čím by došlo k tomu, že by sa žalovaná po doručení listu zo dňa 13. 06. 2014 dozvedela, že je takmer rok v omeškaní s úhradou celého zvyšku dlhu, ktorý mala splácať podľa pravidiel stanovených žalobcom. Keďže dlh mala žalovaná podľa pravidiel vymedzených vo formulárovej zmluve predloženej žalobcom splácať pri dodržaní pravidiel splácania do

04. 06. 2014, je zrejmé, že v čase keď žalobca vyhotovoval list z 13. 06. 2014 bola jeho pohľadávka podľa ním vymedzených pravidiel, už splatná.

Súd takto dospel k presvedčeniu, že žalovaná sa mohla dostať do omeškania s úhradou celého zvyšku nezaplatenej istiny najskôr od 05. 06. 2014, čo je deň nasledujúci po dni, ktorý by mal byť podľa pravidiel splácania úveru vymedzených žalobcom splatený.

Súd preto žalobcovi v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka priznal úrok z omeškania až od 05. 06. 2014, výška úroku z omeškania je o 5 % bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd žalobcovi nepriznal nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorú žalobca požadoval podľa článku 3 Všeobecných úverových podmienok vo výške 79,20 €. Súdu je totiž z jeho rozhodovacej činnosti v iných obdobných sporoch toho istého žalobcu známy rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 9C/177/2014 zo dňa 17. 12. 2014, ktorým Okresný súd Banská Bystrica určil, že zmluvná podmienka obsiahnutá v článku 3 obchodných podmienok v znení vyššie citovanom v tomto rozsudku je neprijateľnou podmienkou.

Podľa § 53a ods. 1 Obč. zák. ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Vzhľadom na citované ustanovenie § 53a ods. 1 Obč. zák. súd nemohol priznať žalobcovi plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky.

Súd preto žalobcovi priznal len nárok na plnenia, ktoré vyplývajú z výrokovej časti tohto rozsudku a vo zvyšku uplatneného nároku žalobu ako nedôvodnú, vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu, zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p.. Ani jeden z účastníkov v konaní nebol plne úspešný a preto súd o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z nich proti tomu druhému nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.